

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ ЛЬОТНИЙ КОЛЕДЖ**

Циклова комісія економіки та управління

ТЕКСТ ЛЕКЦІЇ

**з навчальної дисципліни «Облік у банках»
вибіркових компонент
освітньо-професійної програми першого (бакалаврського) рівня вищої освіти**

Облік і аудит

за темою № 2 - Облік капіталу

Харків 2022

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол від 30.08.2022 № 8

СХВАЛЕНО

Методичною радою
Кременчуцького льотного
коледжу
Протокол від 22.08.2022 № 1

ПОГОДЖЕНО

Секцією науково-методичної ради
ХНУВС з гуманітарних та соціально-
економічних дисциплін
Протокол від 29.08.2022 № 8

Розглянуто на засіданні циклової комісії економіки та управління
(протокол від 15.08.2022 № 1)

Розробники:

1. Викладач циклової комісії економіки та управління, к.е.н., спеціаліст вищої категорії, викладач - методист, Пушкар О. І.
2. Викладач циклової комісії економіки та управління, спеціаліст вищої категорії, викладач - методист Водолазська Н.В.

Рецензенти:

1. Зав. кафедри міжнародних економічних відносин та адміністрування Кременчуцького інституту ВНЗ «Університет імені Альфреда Нобеля», к.е.н., доцент Єфременко А.Г.
2. Кандидат економічних наук, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, викладач циклової комісії економіки та управління КЛК ХНУВС Харченко М.В.

План лекції

1. Характеристика банківської системи України.
2. Процедура державної реєстрації банку.
3. Облік операцій з формування статутного капіталу банку.
4. Облік акцій власної емісії, викуплених банком у акціонерів.
5. Облік нарахування дивідендів акціонерам за акціями банків.
6. Облік інших складових капіталу банку.

Рекомендована література:

Основна

1. Закон України «Про банки і банківську діяльність» від 07.12.2000р. №2121-III
2. Волкова І.А. Бухгалтерський облік у банках: Навчальний посібник. - К.: Центр учбової літератури, 2011
3. Медвідь Л.Г., Форостяк І.В. Облік в банках: Посібник. – Магнолія 2006, 2015

Додаткова

1. Закон України «Про цінні папери та фондовий ринок» від 23.02.2006р. №3480-IV
2. Закон України «Про фінансовий лізинг» від 16.12.1997р. №723-97-ВР
3. Інструкція про ведення касових операцій банками в Україні, затверджена Постановою Правління НБУ від 01.06.2011р. №174
4. Інструкція з бухгалтерського обліку операцій з цінними паперами в банках України, затверджена Постановою Правління НБУ від 03.10.2005р. №358
5. Інструкція з бухгалтерського обліку операцій в іноземній валюті та банківських металах у банках України, затверджена Постановою Правління НБУ від 17.11.2004р. №555
6. Інструкція з бухгалтерського обліку основних засобів і нематеріальних активів банків України, затверджена Постановою Правління НБУ від 20.12.2005р. №480
7. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку банків України, затверджена Постановою Правління НБУ від 17.06.2004р. №280
8. Інструкція з бухгалтерського обліку операцій з похідними фінансовими інструментами в банках України, затверджена Постановою Правління НБУ від 31.08.2007р. №309
9. Інструкція про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземній валютах, затверджена Постановою Правління НБУ від 12.11.2003р. №492
10. Інструкція про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті,

затверджена Постановою Правління НБУ від 21.01.2004р. №22

11. Положення про організацію бухгалтерського обліку та звітності в банках України, затверджене Постановою Правління НБУ від 30.12.1998р. №566

Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. Офіційний веб-портал Верховної Ради України. Режим доступу:
<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/main/a#Find>
2. Всеукраїнська професійна газета «Все про бухгалтерський облік». Режим доступу:
<http://www.vobu.com.ua/ukr>
3. Видавнича група «Баланс клуб». Режим доступу:
<https://balance.ua/ua/news/>

Текст лекції:

1 Характеристика банківської системи України

Центральним банком України та особливим центральним органом державного управління, юридичний статус, завдання, функції, повноваження і принципи організації якого визначено Конституцією України, вищезгаданим Законом, іншими законами України є НБУ. Основною функцією Національного банку є забезпечення стабільності грошової одиниці України. Йому належить монополія на здійснення емісії національної валюти, організації її обігу. НБУ організовує створення та методично забезпечує систему грошово-кредитної і банківської статистичної інформації та статистики платіжного балансу. За своїми функціями Національний банк є валютним органом, «банком банків», органом банківського нагляду, організатором міжбанківських розрахунків.

Виконуючи ці функції, Національний банк також установлює обов'язкові для банків і інших фінансово-кредитних установ стандарти і правила ведення бухгалтерського обліку та звітності, що відповідають вимогам законодавства України.

Банківська система України є дворівневою: перший рівень – НБУ, другий рівень – комерційні та акціонерні банки.

Згідно із законом банк — це юридична особа, що має виключне право на підставі ліцензії НБУ здійснювати всю сукупність банківських операцій із залучення (у вигляді депозитів під відповідні відсотки) грошових коштів фізичних і юридичних осіб, розміщення цих коштів від свого імені, на власних умовах та на власний ризик, а також відкриття і ведення банківських рахунків фізичних та юридичних осіб.

Банки в Україні можуть функціонувати як універсальні або як спеціалізовані.

За спеціалізацією банки можуть бути ощадними, інвестиційними, іпотечними, розрахунковими (кліринговими).

Банк відповідно до ст. 4 Закону України самостійно визначає напрями своєї діяльності і спеціалізацію за видами операцій. Проте Національний банк України через економічні нормативи та нормативно-правове забезпечення здійснює регулювання діяльності спеціалізованих банків.

Законом встановлено, що банки в Україні можуть створюватися у формі акціонерного товариства, товариства з обмеженою відповідальністю та кооперативного банку. Таке розмежування банків за видами зменшує ризики для всієї банківської системи.

З урахуванням світового досвіду Законом уперше передбачається право банків створювати такі об'єднання, як банківські корпорації, банківські холдингові групи, фінансові холдингові групи.

Контроль за надійністю банківської системи та її безперебійною роботою в усіх регіонах, зокрема за прибутковою діяльністю кожного банку, входить до компетенції НБУ.

Будь-який банк, як інститут ринкової економіки, виконує передусім три основні операції:

- приймає депозити,
- надає кредити
- здійснює розрахунки.

«Усі інші операції — валютні, касові, інвестиційні, трастові, консультаційні, факторингові, з цінними паперами, з дорогоцінними металами (цей список можна продовжувати) здійснюються банком, виходячи з потреб тієї клієнтури, яку він обслуговує, а також з урахуванням вимог чинного законодавства та нормативних актів регулювальних органів щодо визначення мінімальних обов'язкових сфер банківської діяльності».

2 Процедура державної реєстрації банку

Першим етапом державної реєстрації банку є подання до територіального управління НБУ за місцем створення банку таких документів:

- заяви про реєстрацію банку за підписом уповноваженої засновником особи або голови спостережної ради;
- установчого договору, підписаного засновниками та засвідченого відбитком їхньої печатки;
- статуту банку, затвердженого установчими зборами і підписаного головою правління банку;
- протоколу установчих зборів, підписаного головою та секретарем про: створення банку, прийняття статуту, обрання спостережної ради та ревізійної комісії, призначення головного бухгалтера і членів правління та уповноваженої особи, відповідальної за реєстрацію банку в НБУ;
- бізнес-плану, що визначає види діяльності;
- відомості про склад спостережної ради, правління, ревізійної комісії;

- угоди про передавання приміщення у власність для розміщення банку;
- документів, що засвідчують професійну придатність і бездоганну ділову репутацію голови, його заступників;
- висновку аудиторської фірми за підсумками перевірки фінансової звітності юридичних осіб - учасників банку;
- установчих документів учасників банку і копій свідоцтв про їх державну реєстрацію.

Територіальне управління НБУ за місцезнаходженням банку у місячний термін з дати одержання повного пакету документів готує висновок про:

- загальну оцінку фінансового стану, платоспроможність і ділову репутацію тих учасників банку, які матимуть істотну участь у банку, наявність власних коштів для внесення до статутного капіталу;
- наявність приміщення, придатного для розміщення банку та будівництва касового вузла;
- ділову репутацію голови, його заступників, членів спостережної ради, членів правління, головного бухгалтера та його заступників;
- професійну придатність голови, його заступників, членів правління, головного бухгалтера та його заступників;
- відповідність установчих документів банку вимогам чинного законодавства.

Повний пакет документів та висновок територіального управління НБУ, до якого додається таблиця формування статутного капіталу, подається до Національного банку України.

Надані документи розглядаються Генеральним департаментом банківського нагляду і подаються Комісії НБУ з питань нагляду та регулювання діяльності банку.

Рішення про державну реєстрацію банку або відмову в цьому бач приймає не пізніше ніж за три місяця з часу подання повного пакету документів. Реєстрація банку супроводжується відповідним записом у Державному реєстрі банків. Свідоцтво про реєстрацію видається банком протягом трьох робочих днів після прийняття відповідного рішення Національним банком України.

3 Облік операцій з формування статутного фонду банку

Початок діяльності банку, якому передусє його реєстрація як господарюючого суб'єкта, пов'язаний насамперед із формуванням статутного фонду. До реєстрації комерційного банку в регіональному управлінні Національного банку України за місцем реєстрації відкривається тимчасовий рахунок. На цей рахунок кожний засновник вносить частку статутного фонду, що визначається чинним законодавством і установчими документами.

Після реєстрації банку закумуляовані кошти перераховуються на кореспондентський рахунок комерційного банку в установі Національного банку України. Якщо ж у реєстрації банку відмовлено, то кошти з тимчасового рахунку повертаються засновникам банку у тижневий термін за їх заявою.

Процес акумуляції коштів для реєстрації банку означає розповсюдження акцій серед акціонерів, причому сума статутного фонду визначається засновницькими документами, а його мінімальний обсяг регламентується чинним законодавством. На сьогодні для реєстрації встановлюється мінімальний розмір статутного фонду в сумі, еквівалентній 1 млн. екю. Мінімальний розмір статутного капіталу чи фонду новоствореного банку за участю іноземного капіталу в разі, коли частка іноземного капіталу у статутному капіталі банку становить до 50%, має бути не меншою за суму, еквівалентну 5 млн. екю, а за умови 50% і більше 10 млн екю на день підписання установчого договору за офіційним курсом Національного банку України.

Отже, **статутний фонд** — кошти, що внесені акціонерами (пайовиками, засновниками) банку шляхом придбання акцій. Акція засвідчує пайову участь у статутному фонді банку. Формування статутного фонду комерційного банку регулюється Законом України «Про банки і банківську діяльність».

Банк як емітент цінних паперів, випускаючи їх, зобов'язується виконувати обов'язки, що виникають з умов їх випуску.

За типом акції можуть бути простими і привілейованими. Якщо прості акції дають право голосу, то привілейовані цього права не дають. Але їх власники отримують переважне право на одержання дивідендів. Тому вони можуть випускатися з фіксованою сумою, яка визначається у процентах до їх номінальної вартості і виплачується щорічно.

Виплата дивідендів за привілейованими акціями проводиться у розмірі, зазначеному в акції. Прості акції не мають фіксованої дивідендної ставки, а тому їх ринкова вартість може підвищуватись або знижуватись.

Прості і привілейовані акції в бухгалтерському обліку відображаються окремо. Акції сплачуються у гривнях, а у випадках, передбачених статутом банку, також в іноземній валюті. Проте незалежно від форми внесеного вкладу вартість акцій за рахунками капіталу виражається в гривнях. Іноземна валюта перераховується у гривні за офіційним курсом Національного банку України на час внеску до статутного фонду і коригуванню в разі зміни валютних курсів не підлягає.

Розрізняють **зареєстрований статутний** капітал та **несплачений зареєстрований статутний** капітал. Згідно з цим ведеться облік статутного фонду та внесків до статутного фонду. Зареєстрований статутний капітал обліковується за групою 500 класу 5 Плану рахунків у розрізі балансових синтетичних рахунків:

№ 5000 «Зареєстрований статутний капітал банку».

№ 5001 «Несплачений зареєстрований статутний капітал банку».

Внески за незареєстрованим статутним фондом обліковуються за рахунком № 3630, група 363 «Розрахунки з акціонерами».

Сплативши за акції, покупець вважається акціонером банку, а акція засвідчує його участь у статутному фонді. Внаслідок того, що акції можуть бути простими або привілейованими, операції за ними обліковуються окремо. Саме тому до рахунку 5000 «Зареєстрований статутний капітал банку» відкриваються два субрахунки

- 5000/1 — для обліку вартості привілейованих акцій;
- 5000/2 — для обліку вартості простих акцій.

Після перерахування закумульованих коштів з тимчасового рахунку на кореспондентський (на момент реєстрації комерційного банку Національним банком України) отримані внески за статутним фондом обліковуються проведенням:

Д-т Кореспондентський рахунок

К-т 3630 Внески за незареєстрованим статутним фондом.

Реєстрація статутного капіталу

- На суму сплаченої частини:

Д-т 3630 Внески за незареєстрованим статутним фондом

К-т 5000 Зареєстрований статутний капітал банку.

- На суму несплаченої частини збільшення статутного капіталу:

Д-т 5001 Несплачений зареєстрований статутний капітал банку

К-т 5000 Зареєстрований статутний капітал банку.

Отримання внесків акціонерів до статутного капіталу після його реєстрації

- На суму внеску:

Д-т коррахунок банку (каса або поточний рахунок клієнта)

К-т 5001 «Несплачений зареєстрований статутний капітал банку».

У разі первинного розміщення акцій серед інвесторів їх реалізація за ціною, що нижча від номінальної, законодавчо заборонена. Реалізація акцій за ціною, що вища за номінальну, призводить до появи емісійних різниць, які обліковуються за рахунком 5010 «Емісійні різниці».

Комерційні банки — юридичні особи можуть надавати дозвіл філіям на розміщення акцій серед своїх клієнтів. Кошти, отримані філією банку за реалізовані акції за номінальною вартістю, обліковуються за пасивним рахунком № 3641 «Кредиторська заборгованість за розрахунками з цінними паперами для банку» і перераховуються головному банку через рахунки групи 390 «Розрахунки між філіями та іншими підвідомчими установами банку, які розташовані в Україні» для формування статутного фонду. Згідно з отриманими від філії документами головний банк зараховує кошти за реалізовані філією акції на рахунок № 5000.

Отже операції за рахунками групи 500 «Статутний капітал банку» відображаються лише на балансі головного банку (юридичної особи).

У разі виконання філіями за дорученням комерційних банків (юридичних осіб) функцій з розміщення акцій серед своїх клієнтів з боку головного банку та регіонального управління Національного банку України встановлюється суворий контроль за здійсненням зазначених операцій банківськими установами.

4.Облік акцій власної емісії, викуплених банком у акціонерів

За різних обставин може виникати необхідність викупу акцій банку, що перебувають в обігу та належать акціонерам даного банку.

Облік власних акцій, викуплених в акціонерів *для подальшого перепродажу або анулювання* в установленому порядку, здійснюється за балансовим рахунком № 5002 «Власні акції банку, що придбані у акціонерів» за номінальною вартістю. Різниця між номінальною вартістю та ціною викупу відноситься на рахунок № 5010 «Емісійні різниці» в межах залишку цього рахунку. У разі недостатності залишку першим дебетується рахунок № 5030 «Прибутки та збитки минулих років» у межах додатного залишку, потім рахунок № 5040 «Прибуток чи збиток минулого року, що очікує на затвердження».

У разі продажу викуплених власних акцій надлишок між номінальною вартістю та ціною продажу визначається як прибуток або збиток банку і відображається за балансовим рахунком № 5010 «Емісійні різниці». Банк веде позасистемний облік руху власних акцій.

Додатний результат від операції із власними акціями завжди обліковуватиметься за кредитом рахунка 5010 «Емісійні різниці», а від'ємний — за дебетом рахунка 5030 «Прибутки та збитки минулих років» або 5040 «Прибуток чи збиток минулого року, що очікує на затвердження».

5 Облік нарахування дивідендів акціонерам за акціями банків

Дивіденди за акціями визначаються в гривнях на акцію або як процент від номінальної вартості та сплачуються після їх оголошення Загальними зборами акціонерів або Радою банку. Нараховуються дивіденди на дату оголошення, а сплачуються вже після цієї дати.

Сплаті дивідендів передуює певна організаційна робота. Так, визначається перелік акціонерів, яким будуть сплачені дивіденди згідно з реєстром акціонерів на цю дату. Зміна власника акцій на цю дату приведе до того, що дивіденди будуть сплачені новому власникові. А якщо зміна відбудеться після дати реєстрації акціонерів, то дивіденди будуть сплачені колишньому власникові, а новий отримає всі наступні дивіденди.

Дивіденди нараховуються у процесі розподілу прибутку. Отже, сума нарахування дивідендів зменшує прибуток минулого року, що чекає на затвердження (синтетичний балансовий рахунок № 5040), і відображається за

рахунком № 3631 «Кредиторська заборгованість перед акціонерами банку за дивідендами».

Господарські операції банку за розрахунками з акціонерами в бухгалтерському обліку відображаються так:

1. Оголошено та нараховані дивіденди:

Д-т 5040

К-т 3631.

2. Утриманий податок на дивіденди (30%) може вноситися до бюджету до виплати дивідендів або одночасно з нею. В обліку утримана сума податку відображається за рахунком № 3622 «Кредиторська заборгованість за податками та обов'язковими платежами, крім податку на прибуток»:

Д-т 3631

К-т 3622.

3. Перераховані оподатковані дивіденди:

Д-т 3622

К-т Кореспондентський рахунок.

4. Капіталізація дивідендів:

Д-т 5040

К-т 5003 «Дивіденди, які направлені на збільшення статутного капіталу».

6. Облік інших складових капіталу банку

Необхідною умовою стабільного фінансового стану банку є прибуток, як сума, що визначає перевищення доходів над витратами. Прибуток як складова частина капіталу банку означає залишковий результат діяльності банку за минулі роки. Зрозуміло, що не виключений варіант перевищення витрат над доходами. У даному разі залишковий результат діяльності банку визначається збитком. З огляду на принцип нарахування, який покладено в основу фінансового обліку, результат поточного року формується за рахунок чистого прибутку. Він визначається як різниця між рахунками класів 6 і 7 діючого Плану рахунків, тобто між доходами та витратами, що визнаються за правилами фінансового обліку. На рахунках прибутку відображається економічний, а не касовий прибуток. Саме економічний прибуток є показником ефективності діяльності банку за відповідний період.

У фінансовому обліку доходи та витрати банку відображаються на відповідних рахунках класів 6 і 7 за наростаючим підсумком з початку року. Саме так вони показуються у формі № 2 «Звіт про прибутки та збитки комерційного банку» на кожен звітний період.

З 1 січня 1999 року внесено досить істотні зміни до порядку обліку фінансових результатів діяльності банку за фінансовий рік. Найвагоміша зміна — виключення з Плану рахунків групи 590 «Результат поточного року», відтак обороти і залишки за рахунками доходів і витрат, що нагромаджені з початку звітної року, в кінці цього року (31 грудня)

закриваються на рахунок № 5040 «Прибуток чи збиток минулого року, що очікує на затвердження»:

Дебет	Доходи	Залишки за рахунками класу 6
Кредит	Прибуток минулого року, що очікує на затвердження	5040
Дебет	Збиток минулого року, що очікує на затвердження	5040
Кредит	Витрати	Залишки за рахунками класу 7

Отже, активно-пасивний рахунок № 5040 призначений для обліку прибутку до його розподілу за рішенням зборів акціонерів та обліку збитку від банківської діяльності.

За кредитом рахунку проводяться суми доходів, перерахованих в останній робочий день звітного року, або покриття затвердженого збитку з рахунку № 5030 «Прибутки та збитки минулих років».

За дебетом проводяться:

- суми витрат, перерахованих в останній робочий день звітного року;
- суми розподілу затвердженого прибутку;
- списання емісійних різниць у разі недостатності коштів на рахунках № 5010 «Емісійні різниці» і № 5030 «Прибутки та збитки минулих років».

Така методика обліку прибутків (збитків) дозволила виключити з діючого Плану рахунків, рахунок № 5041 (контр пасивний) «Збитки минулого року, що очікують на затвердження». Напрямки розподілу прибутку, які затверджені зборами акціонерів, в обліку відображають так:

Дебет	а) Відрахування в резервний фонд	5040
	б) Нарахування дивідендів акціонерам	5040
	в) Капіталізація дивідендів, що спрямовуються на збільшення статутного капіталу	5040
	г) Відрахування до загальних резервів	5040
Кредит	а) Резервний фонд	5021
	б) Кредиторська заборгованість перед акціонерами банку за дивідендами	3631
	в) Дивіденди, які спрямовані на збільшення статутного капіталу	5003
	г) Загальні резерви	5020

Залишок нерозподіленого прибутку обліковується банком за активно-пасивним рахунком № 5030 «Прибутки та збитки минулих років».

За дебетом цього рахунку проводиться:

- покриття суми збитку минулого року;
- відрахування на рахунок № 5020 «Загальні резерви»;
- списання емісійних різниць у разі недостатності коштів на рахунку № 5010 «Емісійні різниці».

За кредитом рахунку показуються:

- суми підтвердженого прибутку, що залишається в розпорядженні банку;
- суми загальних резервів, що обліковувались за рахунком № 5020 «Загальні резерви» (відповідно до порядку бухгалтерського обліку формування і використання резервів, списання та повернення раніше списаних безнадійних активів у комерційних банках України — затвердженого Постановою Правління НБУ від 16.12.98 за № 520.

За рахунком № 5030 «Прибутки та збитки минулих років» на кінець звітного періоду обліковуються також нараховані, але не отримані доходи, та нараховані, але не сплачені витрати».

У наступному році за умови, що банк визнає нараховані у минулому році проценти сумнівними, діють так.

♦ До затвердження річного звіту акціонерами відповідно до постанови Правління НБУ від 10.09.98 за № 358 «Про формування коригуючих проведення, що здійснюються комерційними банками України з метою забезпечення реальної фінансової звітності», дебетується рахунок № 5040 «Прибуток чи збиток минулого року, що очікує на затвердження»;

♦ Після затвердження річного звіту акціонерами банку:

Д-т 7717 Списання безнадійних, нарахованих у минулому році процентних доходів;

К-т рахунки класів 1—3 нарахованих процентів або прострочених нарахованих процентів.

Одночасно виконується проведення за позабалансовими рахунками:

Д-т 9601 Не сплачені клієнтами доходи

К-т 9910 Контррахунок.

У разі часткового або повного погашення заборгованості за несплаченими процентами виконується проведення:

Д-т Коррахунок (поточний рахунок клієнта).

К-т 6717 Повернення раніше списаних безнадійних процентних доходів минулих років.

Одночасно: Д-т 9910 Контррахунок.

К-т 9601 Не сплачені клієнтами доходи.

В аналітичному обліку банк на власний розсуд може відкривати окремі рахунки щодо деталізації сум, показаних в балансі банку за рахунком № 5030 «Прибутки та збитки минулих років». Наприклад, фонд надання допоміг, преміальний фонд, фонд надання позик працівникам. Зрозуміло, що подібний облік повинен здійснюватись за рахунками класу 8 «Управлінський облік».

Банк не повинен допускати ситуації, за якої нагромаджена сума збитків «перетягне» кредитове сальдо інших пасивних рахунків класу 5, що виведе банк на негативний капітал, спричинить до його банкрутства.

Відомо, що доходи (витрати) банку впродовж року обліковуються методом нагромадження, тобто записи за рахунками класів 6 та 7

показуються наростаючим підсумком з початку року. Постає цілком закономірне запитання: як же формуються показники поточної звітності, за умови, що залишки за рахунками доходів та витрат до балансу банку не включаються? Саме для цілей складання балансу слугує технічний рахунок № 5999.

Техніка записів за цим рахунком полягає в тому, що наприкінці кожного звітного періоду (місяця, кварталу) доходи цього періоду порівнюються з витратами. Таке зіставлення доходів і витрат здійснюється на рахунку № 5999, куди переносяться доходи з рахунків класу 6 та витрати - з рахунків класу 7. Механізм визначення поточного (проміжного) фінансового результату є таким самим, як і при визначенні результату поточного року (рахунок № 5040). Зрозуміло, що коригуючі проведення в разі необхідності уточнити записи, що стосуються звітного періоду, спричиняються до відображення реального поточного фінансового результату діяльності комерційного банку за технічним рахунком № 5999.